

den holdning, som vi ofte har hørt fra regeringspartierne eller enkelte politikere i regeringspartierne, så er det klart, at det er håbløst at få alle i gang igen, for så har man jo intet incitament til at finde nogle veje frem, så vi vitterlig får de arbejdsløse i beskæftigelse.

Lad nu være med at køre det op på et niveau, hvor det ikke hører hjemme. Vi retter ingen angreb mod de arbejdsløse. Vi synes netop, at de arbejdsløse skal i beskæftigelse. Vi skal have gang i hjulene herhjemme, og hvordan gør vi så det? Det har vi fremlagt et program for gang på gang også over for hr. Peter Duetoft, men der er nogle, der ikke vil indse, hvordan det kan lade sig gøre ud over den traditionelle måde, regeringen har ført politik på.

(Kort bemærkning):

Bjørn Elmquist (RV):

Ja, nu fik vi jo så et bud – et divergerende bud, hvor jeg ellers har interesseret mig for konvergen – fra en anden ordfører for Fremskridtspartiet. Det var meget interessant at høre den nye politiske ordfører tale om de stakkels arbejdsløse, hvorimod det, jeg hørte hr. Kim Behnke sige for lidt siden, ikke rigtig var noget med at stakle dem, det var noget med, at de ikke ville arbejde. Men det er nu ikke mit slagsmål. Det er jeg sikker på at hr. Peter Duetoft tager fat i om lidt.

Nej, det, der kalder mig på talerstolen, er, at jeg synes, at hr. Kim Behnke talte uden om det med konvergen. Der var ingen erkendelse fra hans side af, at Danmark opfylder kravet, for så vidt angår inflationen, for så vidt angår kapitalmarkedsrenten. Det med den offentlige gæld er omdiskuteret, men alligevel figurerer det klart på den positive side; sådan som det er gjort op fra dansk side, og det er ikke definitivt tilbagevist fra EU-side.

Så blev der henvist til den henstilling, som er blevet vedtaget i Ministerrådet efter forslag fra Kommissionen. Den har vi jo fået tilsendt, og jeg mener også, den har været offentligt tilgængelig. Og der står jo netop, at det fremlagte budgetforslag for 1995 er foreneligt med målet. Der får finanslovsforslaget altså ros fra Kommission og Ministerråd.

Der står videre, at Rådet opfordrer den danske regering til at udnytte alle muligheder for at nedbringe underskuddet til højst 3,1 pct. af BNP i 1995; nu taler man jo i Økonomiministeriets beregninger om, at vi kommer ned på 3,0 pct. Og så kommer der noget, der er meget, meget

interessant også i den hjemlige debat, for man skriver videre:

»Rådet noterer sig de vedtagne foranstaltninger, bl.a. den mellemfristede skattereform, der vil reducere marginalskattesatserne og omlægge indtægterne over mod arbejdsmarkedsbidrag. Desuden vil implementeringen ...« – altså gennemførelsen – ... af grønne afgifter og arbejdsmarkedsreformen bidrage til at realisere de budgetpolitiske målsætninger.«

Der er altså ros fra EU-Kommission og Ministerråd til grønne afgifter, arbejdsmarkedsreform og skattereform. Det synes jeg er interessant i en dansk finanspolitisk diskussion.

(Kort bemærkning):

Kim Behnke (FP):

Jeg skyldte et svar til hr. Erhard Jakobsen, som hævdede, at hvis man sænkede skatterne, ville det samtidig få den konsekvens, at levestandarden ville falde. Det er jo, fordi levestandard i hr. Erhard Jakobsens forestilling er noget, der skal bestemmes af politikerne. Det er det ikke i min og Fremskridtspartiets forestilling; der er det noget, hvert enkelt menneske, hvert enkelt individ i Danmark selv skal afgøre, og man skal have den økonomiske frihed til selv at afgøre det. Selvfølgelig kan man gå på biblioteket og gå i teatret osv., der er en masse ting, man kan benytte sig af og på den måde få sine skattepenge retur, men hvis nu man har helt andre interesser, så har man ikke friheden til at slippe for at betale til det, politikerne har defineret som levestandard og velfærdsgoder.

Når vi ønsker at forhøje den skattefrie bundgrænse, er det netop, fordi det betyder, at alle skatteydere opnår den samme skattelettelse i kroner og øre. Den rige får ikke mere end den fattige, men forholdsmæssigt vil det jo være sådan, at det er de lavestlønnede, der vil få størst glæde af, at man forhøjer den skattefrie bundgrænse. Det er med andre ord skatteletterer fra bunden og ikke skatteletterer fra toppen.

Til hr. Bjørn Elmquist er der kun at sige, at Danmark ikke har svært ved at få ros af EU, fordi de andre lande gør det så meget dårligere, end vi gør det i Danmark; men derfor kan vi jo godt have et højere ambitionsniveau i Danmark. Vi har et højere ambitionsniveau om, at vores gæld skal ned. Vi har et højere ambitionsniveau om, at vores driftsunderskud skal ned.

Det er rigtigt, at med hensyn til inflationen og markedsrenten overholder vi det stadig væk, men vi synes, at ambitionsniveauet i Danmark